

ลิงน้อยกับจระเข้

- นิทานจากประเทศศรีลังกา

Apen og krokodillen

- En fortelling fra Sri Lanka

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในป่าลึกแห่งหนึ่ง
ในประเทศศรีลังกา

ในป่านี้มีต้นไม้มากมาย และท่ามกลาง
ต้นไม้มากมายเหล่านี้ มีแม่น้ำกว้างใหญ่
สายหนึ่งไหลผ่าน ที่นี้มีลูกลิงอาศัยอยู่กับ
แม่ลิง ลูกลิงตัวเล็ก น่ารัก และมีสีน้ำตาล มี
หูใหญ่สองข้างและมีจิตใจดี

Det var en gang, langt inne i en
jungel på Sri Lanka.

I jungelen var det mange trær og
mellom trærne rant det en bred elv.

Her bodde det en apeunge sammen
med mammaen sin.

Han var søt, liten og brun med to
svære ører og et stort hjerte.

ทุกวันลูกลิงจะปีนขึ้นไปตามลำต้นของต้นไม้

และโหนกระโจนจากต้นไม้ต้นหนึ่งไปยังอีกต้นหนึ่ง ต่อกันไปเรื่อยๆ จนมาถึงแม่น้ำ

แล้วเจ้าลูกลิงก็ไถลตัวลงไปตามลำต้นของต้นไม้ ก่อนที่จะนั่งลงที่ริมฝั่งแม่น้ำเพียงลำพัง

เจ้าลิงน้อยไม่มีเพื่อน และสัตว์อื่น ๆ ก็ไม่ยอมเล่นกับลิงน้อยเลย พวกสัตว์เหล่านั้นอายุมากกว่าและวิ่งเร็วกว่าเจ้าลิงน้อยมาก เจ้าลิงน้อยวิ่งตามพวกมันไม่ทัน

Hver dag klatret apeungen oppover trestammene. Han slang seg fra tre til tre, helt til han kom til elven.

Da sklei han ned trestammen og satte seg ved elvekanten, helt alene. Apeungen hadde ingen venner.

De andre dyrene ville ikke leke med ham.

De var mye eldre og løp raskere enn ham, så apeungen klarte ikke å ta dem igjen.

ทุกๆเย็นเจ้าลิงน้อยจะเดินกลับบ้านไปหาแม่และ
นอนบนตักแม่ถึง “หนูไม่มีเพื่อนเล่นด้วยเลย” ลิง
น้อยพูดตามปกติ “อย่าเสียใจไปเลยลูกของแม่
เมื่อลูกโตขึ้นลูกจะมีเพื่อนมากมาย” แม่ลิงตอบ
“แต่หนูต้องการเพื่อนเดี๋ยวนี้!” ลิงน้อยพูด

"แม่เป็นเพื่อนของหนูนะจ๊ะ" แม่ลิงตอบ "ซซซซซ"
แล้วเจ้าลิงก็หลับไป

Om kveldene dro han hjem til mammaen
sin og la seg i fanget hennes. «Jeg har
ingen venner å leke med,» pleide han å
si. «Ikke vær lei deg barnet mitt.

Når du blir stor, kommer du til å få deg
mange venner,» svarte mammaen. «Men
jeg vil ha venner nå!» sa apeungen.
«Jeg er din venn,» svarte mammaen.
«Zzzz» ... og apeungen sovnet.

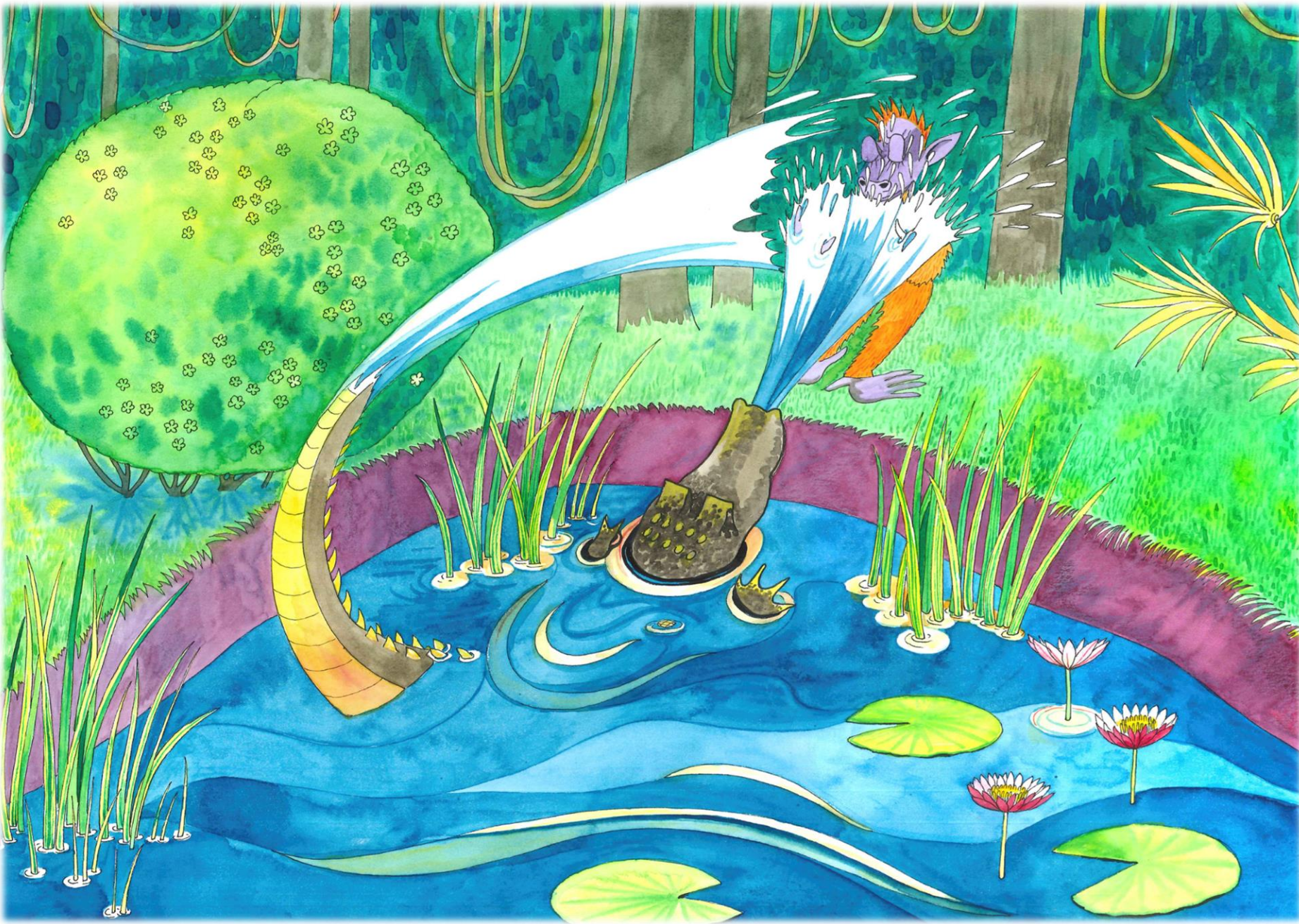

วันหนึ่งขณะที่เจ้าลิงน้อยอยู่ริมฝั่ง
แม่น้ำ

ทันใดนั้นลิงน้อยก็เห็นดวงตากลม
โตสองดวงโผล่ขึ้นมาจากน้ำ
ดวงตาทั้งสองนั้นแหวกว่ายเข้ามา
ใกล้และเข้ามาใกล้มากขึ้นเรื่อย ๆ

En dag da apeungen var ved
elven, så han plutselig to
svære runde øyne som stakk
opp fra vannet.

Øynene svømte nærmere og
nærmere.

ทันใดนั้นสัตว์ขนาดมหึมาก็โผล่ขึ้นและ
สละน้ำจำนวนมากใส่ลูกสิงจนเปียกโชก
ไปทั้งตัว

มันเป็นสัตว์ใหญ่ที่มีจมูกยาวสีเขียว ฟัน
แหลมคมและหางยาวโผล่ขึ้นมาจากน้ำ

Plutselig var det et svært hode
som stakk opp og sprutet masse
vann på apeungen, slik at han
ble klissvåt.

Det var et svært dyr med lang
grønn snute, skarpe tenner og
lang hale som kom opp av
vannet.

«Hvem er du?» spurte apeungen mens han rista av seg vannet. «Eh ... jeg ... jeg er en krokodille,» svarte dyret. «Og jeg er en ape. Skal vi være venner? Bestevenner?» spurte apeungen. «Venner, eh hva er det?» spurte krokodillen.

«Det betyr at vi skal leke sammen og ta vare på hverandre,» forklarte apen.

«Ok da, vi kan være venner, eh... bestevenner,» svarte krokodillen.

"ท่านเป็นใคร?" ลิงน้อยถามขณะสไลด์น้ำ
ออก

“ เอ่อ ... ข้า...ข้าเป็นจระเข้” สัตว์ตัวนั้น
ตอบ

“และฉันก็เป็นลิง เรามาเป็นเพื่อนกันไหม?
เพื่อนสนิท?” ลิงน้อยถาม

"เพื่อน เอ...มันคืออะไร" จระเข้ถาม

“ มันหมายความว่าเราต้องเล่นด้วยกัน และ
ดูแลซึ่งกันและกัน” เจ้าลิงน้อยอธิบาย

“ เอาล่ะ เราเป็นเพื่อนกันก็ได้...อืม...
เพื่อนสนิท” จระเข้ตอบ

แล้วทั้งสองก็เล่นด้วยกัน:

ลัล-ลั่น-ลา เพื่อนของฉันมาแล้ว

ลัล-ลั่น-ลา เขามาจากไหน

ลัล-ลั่น-ลา เขามาจากน้ำ

ลัล-ลั่น-ลา นั่นเป็นสิ่งที่

Og så lekte de sammen:

Virre-virre- vapp, min venn har kommet

Virre-virre- vapp, hvor kom han fra

Virre-virre- vapp, han kom fra vannet

Virre-virre- vapp, det var da bra

ตกเย็นพวกเขาก็รำลាក់
และสัญญากันว่าจะพบกัน
อีกในวันรุ่งขึ้น

Om kvelden tok de
farvel og lovte
hverandre å møtes
dagen etter.

จากนั้นลิงน้อยก็วิ่งกลับบ้านไปหาแม่ และพูดว่า "หนูมีได้เพื่อนแล้ว" "โอ้ ดีจัง" แม่ลิงตอบอย่างดีใจ "เขาชื่อ...เขาชื่อ... จอ ... จอ ..." "ลูกแมวเหรอ?" แม่ลิงถาม "ไม่" ลูกลิงตอบ "กระต่ายไหม?" แม่ลิงถามด้วยใจจดจ่อ "ไม่" ลิงน้อยตอบ "แมว?" แม่ลิงถามต่อ "ไม่ใช่ เขาชื่อ จอ จอ จระเข้!" ลิงน้อยพูด "จระเข้!" แม่ลิงตะโกนเสียงดัง "พวกจระเข้เป็นสัตว์อันตราย! พวกมันกินสัตว์อื่นเป็นอาหาร พวกมันกินลิง! แม่ไม่อนุญาตให้ลูกเล่นกับจระเข้นี้ละ"

Så løp apen hjem til mammaen sin og sa: «Jeg har fått en venn». «Oi, så koselig», svarte mammaen glad.

«Han heter, han heter ... ko ... ko ...» «Kattepus?» spurte mammaen. «Nei,» svarte apeungen.

«Kanin?» spurte mammaen ivrig. «Nei, svarte apeungen. «Ku?» fortsatte mammaen. «Nei, han heter ko, ko, kokodille!», sa apeungen.

«KROKODILLE!» skrek apemammaen.

«Krokodiller er farlige! De spiser andre dyr. De spiser aper! Du får ikke lov til å leke med krokodillen.»

ลิงน้อยรู้สึกเสียใจมาก เขาฟังจะ
ได้เพื่อน ตกกลางคืนเมื่อลิงน้อย
ได้เข้านอน แต่ก็นอนไม่หลับ
ทันใดนั้นเจ้าลิงน้อยก็ได้ความคิด
ขึ้นมา

Apeungen ble kjempe lei
seg. Han hadde nettopp
fått seg en venn.

Om kvelden, da han
hadde lagt seg, klarte han
ikke å sove. Plutselig kom
han på en idé:

วันรุ่งขึ้นลิงน้อยก็หยิบเอากล้วยหลายลูกเพื่อเอาไปให้เจ้าจระเข้

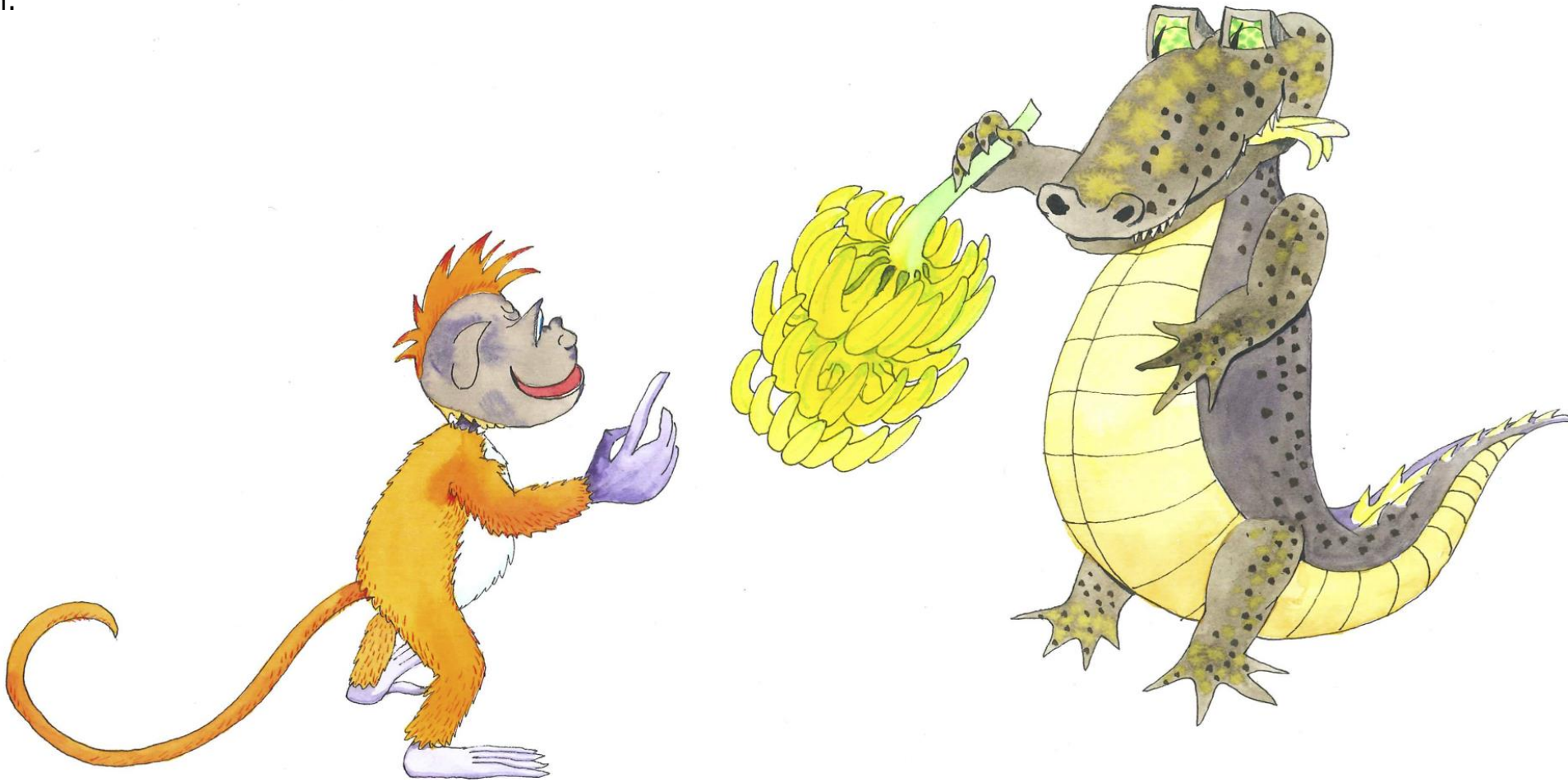
Dagen etter, plukka han bananer og tok med seg til krokodillen.

เจ้าลิงน้อยให้กล้วยแก่กระซู่และพูดว่า “ดูนี่สิ นี่ผลไม้ชนิดหนอยให้ท่าน รสชาติดีมาก” เจ้ากระซู่กินกล้วยแล้วพูดว่า "เอ้อ ...จริง... อร่อยมาก"

“ เราจะเก็บผลไม้มาให้ท่านทุกวัน” ลิงน้อยกล่าว “แต่ท่านต้องสัญญานะว่าจะไม่กินสัตว์อื่นอีก”

“ เอ้อ...ตกลงตามนั้น” กระซู่ให้สัญญา

Apeungen ga bananene til krokodillen og sa: «Se, her har du litt frukt. Det smaker kjempegodt.» Krokodillen spiste litt av banan og sa «Eh ... ja, kjempegodt». «Jeg skal hente frukt til deg hver dag,» sa apeungen. «Men da må du love at du aldri mer spiser andre dyr.» «Eh ... ok da,» lovet krokodillen.

ในทุกๆวัน เจ้าลิงน้อยก็มาหาเจ้าจระเข้พร้อมกับถาดผลไม้ ที่เต็มไปด้วยผลไม้แสนอร่อยหลายชนิดที่หาได้: กล้วย สับปะรด กีวี ส้ม มะม่วง จากนั้นพวกเขาก็เล่นกันอย่างสนุกสนาน พอตกเย็นลิงน้อยก็กลับบ้านไปหาแม่ลิง ในขณะที่เดียวกันเจ้าจระเข้ก็วางถาดผลไม้ไว้บนหลังตัวเอง แล้วก็ว่ายน้ำกลับบ้านไปหาภรรยา และแบ่งปันผลไม้กับเธอ

Hver dag, kom apeungen med et fruktfat til krokodillen, med alle mulig frukter, deilige frukter: bananer, ananas, kiwi, klementiner, mango. Så lekte de og hadde det kjempemoro sammen.

Når det ble kveld dro apen hjem til mammaen sin, mens krokodillen satte fruktfatet på ryggen, svømte hjem til kona og delte frukten med henne.

วันหนึ่งภรรยาจะเช้พูดว่า: “ผลไม้รสชาติดี แต่เขาจะโไรบางอย่างไป หัวใจลิง! มันคงจะดีมากที่ได้กินหัวใจน้อยๆของลิงกับผลไม้” ภรรยาจะเช้กล่าวและขอให้สามีของเธอชวนลูกลิงมาที่บ้านของพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้กินหัวใจของลิงน้อยนั้น “เอ... แต่เขาเป็นเพื่อนของฉันนะ” จะเช้ผู้เป็นสามีพูด

"เพื่อน? มันคืออะไร? ไม่เคยได้ยินมาก่อนเลย" ภรรยาจะเช้ตอบ "ทานลิ้มไปแล้วหรือว่าพวกเราเป็นจะเช้กินสัตว์อื่นเป็นอาหาร" แล้วเธอขอร้องสามีให้รีบไปเพราะว่าเธอหิวมาก

En dag sa krokodillekona: «Frukten smaker godt, men det er noe som mangler.

Et apehjerte! Det hadde vært så godt å spise et lite apehjerte til frukten,» sa krokodillekona og ba mannen sin om å invitere apeungen hjem til dem, så de kunne spise hjertet hans. «Eh ... Men han er min venn,» sa krokodillemannen.

«En venn? Hva er det? Har aldri hørt om det,» svarte krokodillekona. «Har du glemt at vi krokodiller spiser dyr?» Hun ba mannen skynde seg, for hun var kjempesulten.

จะเข้ผู้เป็นสามีว่ายน้ำไปหาลิงน้อย
และชวนเจ้าลิงน้อยไปที่บ้านเพื่อทาน
อาหารเย็น เจ้าลิงน้อยรู้สึกดีใจอย่าง
มาก แต่แล้วลิงน้อยก็ได้ความคิด
อย่างหนึ่ง

"ฉันว่ายน้ำไม่เป็น" ลิงน้อยพูด "
แล้วฉันจะไปบ้านกับท่านได้
อย่างไร?"

Krokodillen svømte til apen og
inviterte ham hjem til middag.

Apen ble kjempeglad, men så
kom han på en ting:

«Jeg kan jo ikke svømme», sa
apeungen. «Hvordan skal jeg bli
med deg hjem?»

“เอ...จั้น...เจ้าขึ้นมานั่งบนหลัง
ข้าสิ” จระเข้พูด ลิงน้อยคิดว่ามัน
เป็นความคิดที่ดี จึงกระโดดขึ้น
บนหลังจระเข้ และทั้งคู่ก็พากันไป
บ้านหาภรรยาของเจ้าจระเข้

«Eh ... Du kan sette deg på
ryggen min,» sa
krokodillen.

Det syntes apen var en
god ide. Så han hoppa opp
på ryggen til krokodillen,
og sammen dro de hjem til
krokodillekona.

ขณะที่พวกเขาใกล้ถึงบ้านของจระเข้ ภรรยาของจระเข้ก็ยืนรออยู่ริมฝั่งแม่น้ำ เธอสวมผ้ากันเปื้อนและถือส้อมขนาดใหญ่ในมือพร้อมที่จะกินลูกลิงน้อย

“เอ้อ...เจ้ารู้ไหม เมียข้าอยากกินหัวใจลิง ดังนั้นข้าจึงพาเจ้ามาที่นี่ เพื่อที่เธอจะได้กินเจ้า” จระเข้พูด

Da de nærmet seg huset til krokodillen, stod krokodillekona ved elvekanten, hun hadde på seg et kjøkkenforkle og holdt en stor gaffel i hånda, klar for å spise opp apeungen.

«Eh ... Du skjønner, kona mi hadde lyst på et apehjerte. Så jeg tok deg med hit slik at hun kunne spise deg opp,» sa krokodillen.

“ฉันได้ลืมหัวใจของฉันอีกแล้ว”
ลิงน้อยพูด “เอ... เจ้าหมายความว่าอย่างไร?” “ท่านรู้ไหม...” ลิงตอบ “หัวใจของฉันมันเปียกโชก ดังนั้นฉันจึงเอามันออกมาและตากไว้ให้แห้ง

«Jeg har glemt igjen hjertet mitt,» sa apen.

«Eh ... Hva mener du?»

«Du skjønner ...» svarte apen. «Hjertet mitt hadde blitt vått, så jeg tok det ut og la det til tørk.

“มันแขวนอยู่บนต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งริมฝั่งแม่น้ำ” เจ้าจะเชื่อไม่เข้าใจอะไรเลย «เอ๊ะ...แล้วเราจะ
ทำอะไร? ภรรยาของข้าต้องดูดาข้าแน่นอน!” จระเข้พูด

Det henger i det store treet ved elva.» Krokodillen skjønte ingenting «Eh ...
Hva skal vi gjøre nå? Kona mi kommer til å kjeft på meg!» sa krokodillen

"เราต้องว่ายน้ำกลับไปเอา
หัวใจของฉัน" ลูกลิงตอบ

"เป็นความคิดที่ดี" จระเข้
กล่าวแล้วก็ว่ายน้ำกลับไปโดย
มีลูกลิงนั่งอยู่บนหลังของมัน

«Vi må svømme tilbake og
hente hjerte mitt,»
svarte apeungen.

«God ide,» sa krokodillen og
svømte tilbake med
apeungen på ryggen.

เมื่อพวกเขามาถึงต้นไม้ใหญ่ จระเข้ก็
บอกลิงน้อยให้รีบไปเอาหัวใจ เจ้าลิง
น้อยกระโดดลงจากหลังจระเข้แล้วรีบ
ปีนขึ้นต้นไม้อย่างรวดเร็ว

ดังนั้นจระเข้จึงไม่สามารถจับเจ้าลิงน้อย
ได้อีกต่อไป

"ท่านไม่ใช่เพื่อนของฉันอีกต่อไป" ลิง
ลิงพูดแล้วจึงกลับบ้านไป

Da de kom fram til det store
treet, sa krokodillen til apen om
at han måtte skynde seg.

Apeungen hoppet ned fra
krokodillens rygg og klatret raskt
opp i treet.

Dermed kunne ikke krokodillen få
tak i ham lenger.

«Du er ikke min venn lenger,» sa
apeungen og sprang hjem.

Han hoppet rett opp i fanget til mammaen sin og lovte at han, fra da av, skulle høre på mammaen sin og aldri mer bli venn med en krokodille.

Snipp snapp snute, så er eventyret ute.

ลิงน้อยกระโดดตรงขึ้นไปบนटकของแม่ลิงทันที และได้ให้สัญญาว่านับจากนี้ไปลิงน้อยจะเชื่อฟังแม่ลิงและจะไม่เป็นเพื่อนกับจระเข้อีกเลย

และแล้วนิทานเรื่องนี้ก็จบลงอย่างมีความสุข

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no